

חתימה

חן כהן ושי זילברמן
אוצרת: אילנית קונופני

24 ביולי 2017

א:
"היופי נתקע כמו סכין בלב"
זלדה

15 באוקטובר 2017

ש:
"לך רכים אין עיניים לראות
מה עמקו חלומות הולכהו"
אברהם חלפי

א:
"גופי היה חכם ממני
כח הסבל שלו היה פחות משלי
הוא אמר די
כשאני אמרתי עוד
גופי
גופי הפסיק
כשאני עוד המשכתי
גופי לא יכל
כשל
ואני קמתי ונאלצתי ללכת
וגופי אחר".

יונה וולך

26 באוגוסט 2020 (ח שותלת את העיניים של ש)

12 בנובמבר 2017

ש:

הקולאז' חורף לשון למציאות בזמן שהוא מתחזה למציאות עצמה.
נוכרתי בעוד אינסידנט מהגלגול הבלגי שלי בהקשר של הטקסט ששלחת.

א:

תראה את האינסידנט הבלגי. אני זוכרת את הריח של היער בבריסל. זה מעורבב אצלי
באהבה ושנאה.

18 בדצמבר 2017

א:

"נפשי היא קשת שהים בתחתיה"
פרננדו פסואה

17 בדצמבר 2017

ש:

"כדי להקל מעלי, אני מפתה את דמי
בעיכול ובמשגל,
שיתפזר במעיים ובאבר
ולא יעשה לי מחשבות ראש כואב".
יהודה עמיחי

22 בדצמבר 2017

ח:

יש מילה יפה מהפתיחה של שבוע שעבר: פרפטום-מובילה
מכונת תנועה נצחית
אני חייבת לספר לך שטקסטים צובעים לי את השבוע
כאילו כל הזמן אני בהזדהות חמורה איתם

28 בנובמבר 2018 (ח מצלמת את ש רוכן מעל הקבר של אוסקר ווילד)

11 באפריל 2018

א:
אלת שיכוך הכאבים
ח:
היום אנסה למצוא איך להגיע לארכיאולוג של בית הקברות

14 במרס 2018

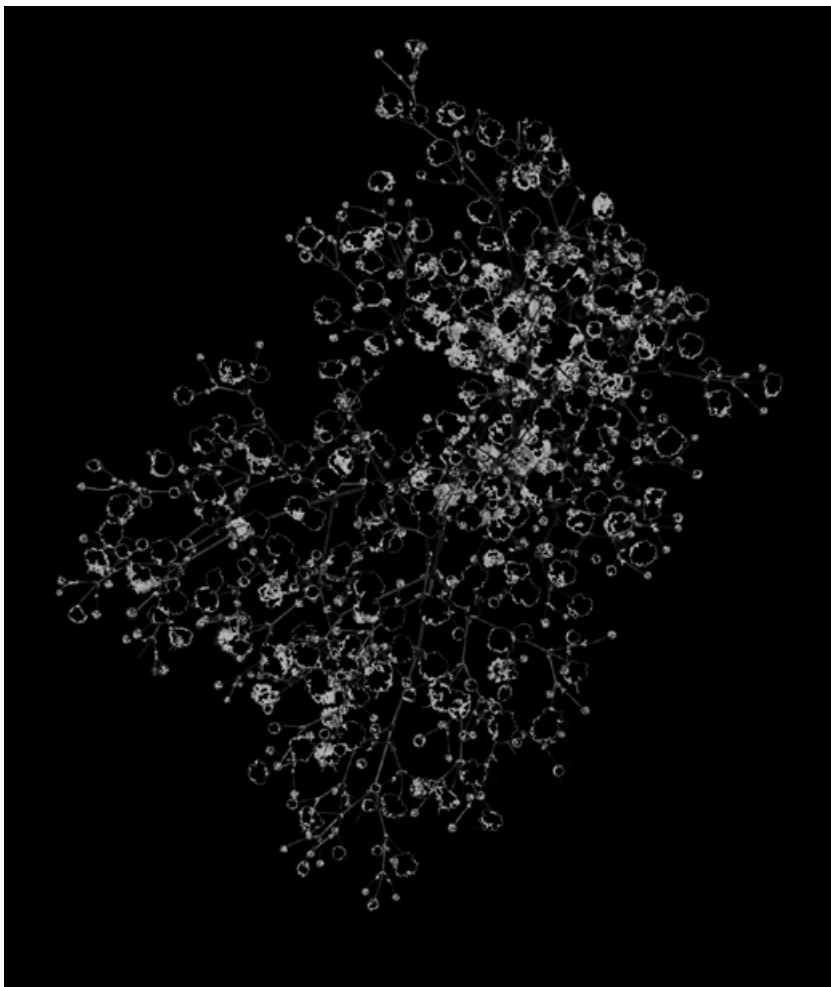
ש:
אחליט כבר מחר
La nuit porte conseil
הלילה נושא עצה

19 במרס 2018

ש:
"הים כמו בוסתן"
לא מניב בסתו; הוא נסוג
כמו דף, מתהפך אחוז אצבעות.
אנו קוראים בו שהייה, לא גאות".
ביל הרברט

26 במרס 2018

א:
ביקרת את רחל?
ש:
מעדיף את גולדברג
א:
גולדברג בירושלים, לא?
ש:
אבל יפה בטבחה
הייתה שמש חזקה ממש
אספנו קני סוף, אולי נעשה גיאומטרי מופשט
על כדים מפורצלן

16 במרץ 2021 (ש שולח עבודה שיצר מצילום של ח)

13 בספטמבר 2020

א:

חשבתי עלייך הרבה. וזה בלי להתייחס לצד השני של העניין – זה מתוכנן בטקסט הבא – על אי-התאבדות – על ההחלטה לקום כל בוקר ולבחור בכל בוקר מחדש בחיים ולא במוות.

ח:

המנטרה שלי השנה הייתה "להתאבד לחיים", כי היו רגעים שפחדתי לזו.

14 בספטמבר 2020

ש:

זו פיסה שהגיעה מהים ומזכירה לי את מה שכתבת על אבא שלך ועל זה שהגעגוע או האבל לא נעלמים, הזמן רק משייף אותם, מעגל אותם. פיסה עם אופק שבור

18 בספטמבר 2020

ש:

"Here lies one whose Name was writ in Water"

John Keats

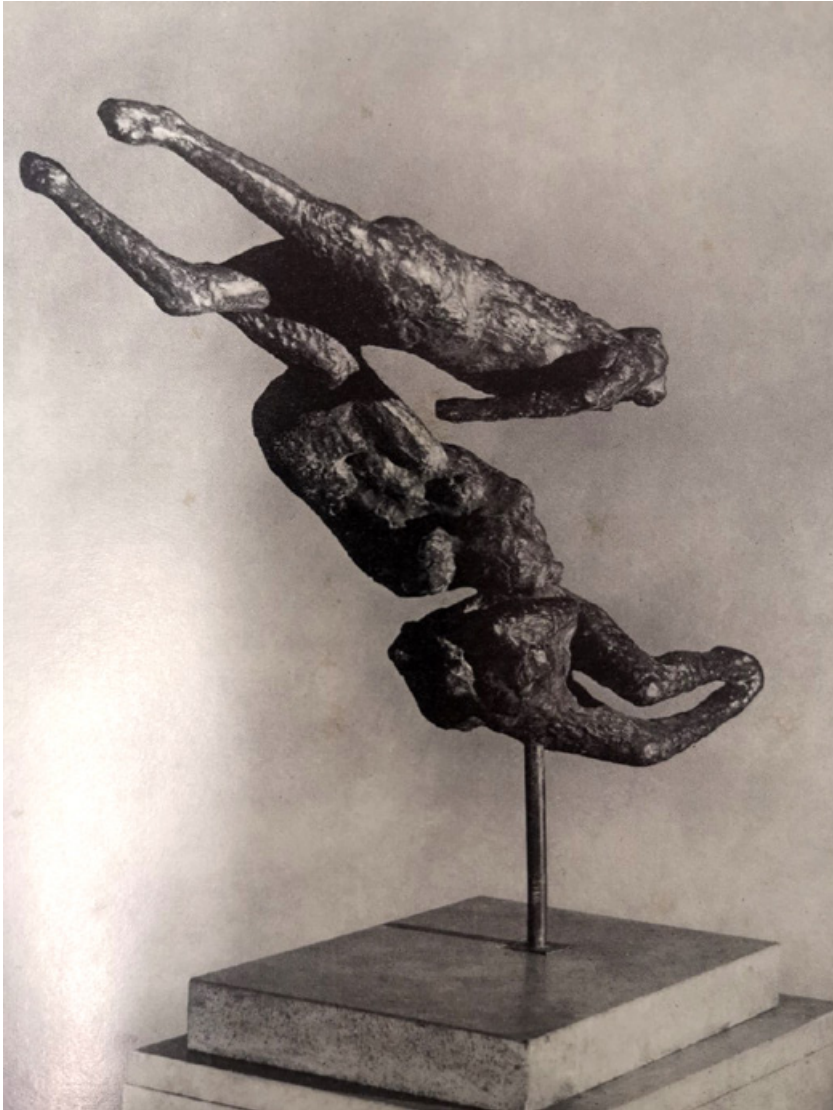
(על המצבה שלו)

11 באוקטובר 2020

ש:

מכירות את המשחק של הסוריאליסטים "גופה נהדרת"?

Exquisite corpse

1 בספטמבר 2021 (ש שולח עמוד מספר בביקור עם ח בספרייה)

20 בנובמבר 2020

ש:

"כאב גופני אינו נמשך ברציפות זמן רב; אם הכאב חזק מנשא אין הוא נמשך אלא זמן קצר ביותר; הכאב הקל ביותר – זה שכפסע בינו ובין ההנאה – גם הוא אינו נמשך ימים רבים. מנגד, במחלות כרוניות תיתכן אף הנאה גדולה מכאב".
אפיקורוס

23 בדצמבר 2020

ח:

כתבת פעם את פירוט היום?

א:

לא

בעצם כן. כשניסיתי להבריא הנטרופט ביקש ממני לכתוב במשך שבוע את כל מה שאני אוכלת.

לא הצלחתי לעשות את זה. זה יותר מלחיץ מלהסתכל במראה.

ח:

כשהייתי מאושפזת בבית חולים קראו לזה יומן אכילה. הרבה פעמים אני עושה את זה בראש וגם לפני השינה, אני חושבת על פעולות היום אבל לא רושמת אותן בכתב

28 בנובמבר 2021

ח:

קרנות אייל

אני חושבת לייצר מהן פומיות

עכשיו אני קוראת שבאביב נושרות מהאיילים הקרניים

20 במרץ 2021 (ש מצלם את ח בוחנת הצבה עבור מתווה לאריג)

2 בפברואר 2021

ח:

חשבתי על המיתה שלי, והיא קוראת לי בשעות של ארוחת הערב. את מפחדת משיתוק השינה?

א:

קצת מתגעגעת לתחושה הזאת של שיתוק שינה. יש בה עוצמה. מחזירה לחיים.

ח:

מה בחוויית השיתוק יש בו עוצמה?

א:

החזרה לתפקוד.

הרגע אחרי, כשאת שוב בשליטה.

ח:

מזכיר לי מאוד התנהגות בעת חרדה ויציאה ממנה. קורה לי כל ארוחת ערב.

11 במרץ 2021

ח:

אני מנקה את הראש ומפעילה את המבט והיד כדי להמשיך ליצור

21 באפריל 2021

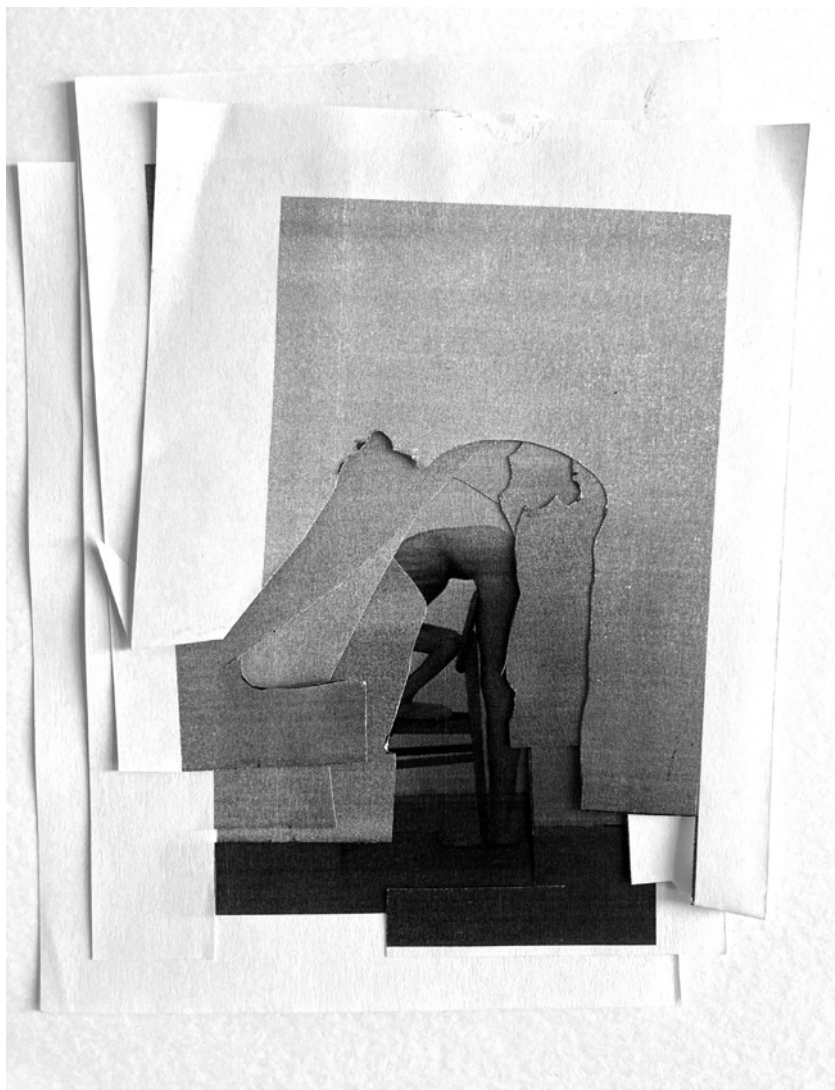
ש:

הגוף נכנס לדיאלוג עם הצורות

11 במאי 2021

ש:

היה לי משהו לומר על התשוקה אל מול השבר
נצא לכיוון של תחריט צילומי

21 באפריל 2021 (משולחן העבודה של ש)

29 במאי 2021

א:

"קבר עצבת על חוף הרויטאום חפרתי לשמך ואתפלל לרפאים ואקרא לך שלש פעמים
שם"

אובידיוס, שיר העצבת

ח:

עצבת זה עצב בנקבה :)

1 ביולי 2021

ש:

להקפיא בערה
לצלם את הרגע של שריפת הדימוי

3 ביולי 2021

ח:

הגעתי עכשיו הביתה ואני מרגישה מין כאב ועצב עמום כזה

10 באוגוסט 2021

ש:

מתי זה קרה, מה הציל אותך?

א:

הייתי בת חמש

רציתי שקט

רציתי משהו שיכסה את החושים שלי

שלא אשמע ולא אראה

רציתי להיות בוואקום

זרקתי את עצמי לבריכה ולא ידעתי לשחות

וצללתי עמוק-עמוק

זה הרגיש נעים ומלטף וארוך

רגע של הקלה ונשימת רווחה

אבא שלי, שלא ידע לשחות, קפץ למים העמוקים ושלף אותי החוצה

6 ביולי 2021 (מקפאים בערה)

12 באוגוסט 2021

ש:

התעוררתי ופניי עשב ים

15 באוגוסט 2021

א:

הטקסט שאני כותבת לנו, אני יכולה מה שאני רוצה?

אני יכולה לכתוב את הסיפור של הגוף שלי?

א:

"במעמקים ממשיך המאבק, בין אפיסת הכוחות לבין החשק להרוג".

מרגריט דיראס

ח:

משפט כואב

אני רוצה להעמיק בו

ש:

נוכרתי שוב בדמות של קארון

החותר שמעביר את הנשמות לצד השני של הנהר

שנמצא בלימבו שבין החיים למתים

10 באוגוסט 2021 (מתאמנים בשחיית חתירה)

15 באוגוסט 2021 (רישום הכנה לבגד חתירה)

א:

אני לא ישנה. הפנים שלי התקמטו פתאום. העיניים שלי פקוחות בלי הפסקה והגוף שלי דרוך. ואימא שלי חלקה בלי קמטים, השיער שלה משי והעור שלה רך ועדין כאילו עכשיו נולדה.

ח:

זה גורם לי לחשוב אם גוף דרוך הוא גוף חי ומתעייף שזוכר. את חושבת שצלילות קשורה לכאב?

א:

לא

ש:

אולי פחות כואב לה כשאת נמצאת לידה

ח:

מה יעזור לך לכאוב פחות?

א:

לכתוב.

א:

אני נפרדת מאמי.

בקרוב אוסיף את קולה אל המיית המתים.

חמישה ימים חלפו, אני יושבת לצד מיטתה

ומיחלת שתפציע נשימתה האחרונה,

מייחלת לגאולתה.

אני רוצה לחטוף את הכאב שלה לגופי,

להערים על הטבע,

על אלוהים.

בילדותי נהגה לריב עם אלוהים.

היא ניסתה להשתנות, והוא המשיך לא להקשיב לה.

היא החליטה להפסיק לדבר איתו,

לנתק את הדיאלוג בבת אחת,

להפנות לו עורף.

אבל הוא המשיך להטריד אותה, נגע בה, הזיז לה, לקח לה.

היא שוכבת במיטה מוגבהת במרכז הסלון,

אני שרועה לצידה על המיטה שבנו האחים נששיבי.

הנשימות שלה כבדות, ארוכות, מופסקות, מופרעות.

אני סופרת את השניות החולפות בין נשימה לנשימה, ומחכה.

אני חוששת להסיט את המבט.

רק שלא איעלם לה בנשימה האחרונה.

טקסטים ודימויים של סקיצות עבודה מתוך התכתבויות ווטסאפ בין אילנית קונופני, שי זילברמן וחן כהן בתהליך התהוות התערוכה 'התירה' שנפתחה באוקטובר 2021, בסדנאות האמנים ירושלים.

רשימת מקורות בסדר הופעתם:

1. זלדה, "ואיקץ", **הלא הר הלא אש**, תל אביב, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 1977.
2. אברהם חלפי, **שירים**, תל אביב, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 1986-88.
3. יונה וולך, **אור פרא: שירים**, ירושלים, איכות, 1983.
4. פרננדו פסואה, בתוך **עיתון 77**, 391, אוקטובר-נובמבר 2016.
5. יהודה עמיחי, "הנרות כבו", **שירי יהודה עמיחי**, כרך ג', ירושלים ותל אביב, הוצאת שוקן, 2003.
6. ביל הרברט, "מגדלור הלילה של יום מפנה הקיץ", **הליקון 78**, קיץ 2007, תרגום מאנגלית: אמיר אור.
7. ג'ון קיטס, בתוך **כאן שוכב, מבהר אפיטפים מיוון העתיקה**, תרגום מיוונית: שמעון בוזגלו, ירושלים: הוצאת אבן חושן, 2015.
8. **אפיקורוס — אמרות היסוד: על האושר וההנאות האמיתיות**, תרגום מיוונית: יוסף צ'ליברזון, תל אביב, נהר ספרים, 2011.
9. וירגיליוס, **אינאיס**, תרגום מלטינית: שלמה דיקמן, בתוך **אובידיוס שירי העצבת: איגרות מחוף הים השחור**, תרגום מלטינית: עמינדב דיקמן, תל אביב, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 2000.
10. מרגריט דיראס, **אורליה שטיינר**, תרגום מצרפתית: מאיה מיכאלי, תל אביב, הוצאת רסלינג, 2014.